

HURÁ• NA Ā UMAVU!

StĀ™eda, 28 Ā™Ā-jen 2009

KdyĀ¾ jsme se letos rozhodovali, kam na dovolenou, tak se zrovinka na kudlance objevila série Ā•lankĀ• o ŠumavĀ• a okolí. A protoĀ¾e jsem v jiĀ¾ních ĀEechách a na ŠumavĀ• ještĀ• nebyla, tak mĀ• to oslovilo natolik, Ā¾e cíl našeho prázdninového cestování byl víc neĀ¾ jasný. Nakonec jsme první týden strávili v chatĀ• na RokytĀ•, napĀ•l cesty mezi Srním a Modravou.

Strategicky to bylo dobré místo, spousta cyklostezek zaĀ•íná nebo vede právĀ• zde. Druhý týden jsme se pĀ™estĀ•hováli o kousek výš, na Kvildu. Ā½e je Šumava krásná, to jsem tušila. Bylo to nĀ•co naprosto jiného neĀ¾ krajina u nás, jiného neĀ¾ Beskydy nebo Jeseníky, prostĀ• to bylo tak nádhernĀ• šumavské, aĀ¾ to bolelo. Nejvíc mĀ• dojala skuteĀ•nost, Ā¾e všude v lesích tam rostly lišky. Krásné zlaĀ•ouĀ•ké lišky, houby, které jsem naposledy vidĀ•la a sbírala s dĀ•dou v lese jako dítĀ•, nĀ•kdy kolem mých deseti let. Od té doby u nás jaksí pĀ™estaly rĀ•st a jsem málem zapomněĀ•la, jak vypadají. Ale poznala jsem je. Byly tam. Všude. Rostly jako plevel na kraji lesa u cesty. OranĀ•ová sluníĀ•ka. Jaké krásné potĀ•šení pro oko houbaĀ™e... DoporuĀ•uji všem, aĀ• se tam zajedou podívat. A aĀ¾ tam budete, nezapomeĀ•te se podívat na Turnerovu chatu. Z Antýglu tam vede krásná rovná cesta podél Vydry. Krásná pĀ•ší procházka, pokud vám nevedí davy dalších turistĀ•. Ovšem pĀ™ekrásná podivaná na Vydru, její divoké peĀ™eje a zurĀ•ící vodu, krásné zaoblené omlěté kameny a zvláštní hnĀ•dou barvu vody. Na TurnerovĀ• chatĀ• pak mĀ•Ā¾ete vidĀ•t i Vydríska, zdejší ochoĀ•enou vydru. My jsme to štĀ•stí nemĀ•li, ale i pĀ™esto stála tahle procházka za to. No a kdyĀ¾ uĀ¾ tam budete, urĀ•itĀ• si dejte jejich specialitu poĀ™ádný kotel houbové polévky. MĀ•am. Byla výborná. A dál uĀ¾ se vydáme povĀ•tšinou na kole. Všem cyklostezky na ŠumavĀ• jsou pĀ•kné, asfaltové nebo šotolinové, takĀ¾e není problém vydat se po nich s dĀ•tským vozíĀ•kem. Pokud je odpruĀ•ený, zvládnete v podstatĀ• všechny cesty úplnĀ• v pohodĀ•. DítĀ• vám polovina cesty prospí a kdyĀ¾ zastavíte, bude se doĀ¾adovat další jízdy. Nebo krmení. KdyĀ¾ se tedy budete toulat okolím Rok nenechte si ujít projíĀ•Ā•ku kolem Vchýnicko-tetovského plavebního kanálu. Kanál zaĀ•íná kousek od Modravy, za zajímavým hradlovým mostem v Rechli. Z Vydry odvádí do kanálu témĀ•Ā™ všechnu vodu. Plavební kanál byl postaven v letech 1799 - 1800 inĀ•eným Josefem Rosenauerem a k plavení dĀ™eva se pouĀ•íval ještĀ• zaĀ•átkem 20. století. Na nĀ• místech se na nĀ•m dochovaly pĀ™ekrásné pĀ•vodní klenuté kamenné mosty. PĀ™í veĀ•erní procházce kolem kanálu je voda tajemnĀ• temná, Ā•erná, aĀ¾ strašidelná. A kdyĀ¾ dojedete na Modravu, urĀ•itĀ• se vydejte podél Roklanského potoka na JavoĀ™í pilu. Tento kousek cesty se mi ze všech projíĀ•dĀ•k zdál takový nejromantiĀ•tĀ•jší. MoĀ•r to mĀ•Ā¾ou oranĀ•ová sluníĀ•ka bujnĀ• rostoucí podél cesty, pĀ™ipomínající náš Ā¾lutý jestĀ™ábník. On to také je a pĀ™ímo jestĀ™ábník oranĀ•ový. Nevím, jestli roste u nás ještĀ• nĀ•kde, zatím jsem se setkala jen s tou „naší" Ā¾lutou variantou. OranĀ•ový jsem potkala aĀ¾ zde a okouzil mĀ•. Z JavoĀ™í pily pokračĀ•jte dál, na slaĀ•. ProjďĀ•te se po slati po povalovém chodníku a pokochejte se pohledem do rašelinového jezírka. Na ŠumavĀ• je tolik zajímavých míst a cílĀ•, Ā¾e jsme mĀ•li tĀ•Ā¾ké vybírání, kam pojedeme další den. KaĀ¾dy v strávili s rozloĀ•enou mapou a plánovali další a další trasy, vybírali, pĀ™ehodnocovali dle poĀ•así, coĀ¾ se nakonec ukázalo jako zbyteĀ•né, protoĀ¾e nám kromĀ• dvou dnĀ• svítilo sluníĀ•ko jako o Ā¾ivot a rtuĀ• teplomĀ•ru šplhala ke tĀ™icítce. TakĀ¾e jsme vĀ•dy u veĀ•eĀ™e poslouchali vyprávĀ•ní ostatních rekreatĀ•, kde byli ten de obĀ•as jsme se od nich nechali inspirovat. Ovšem dva týdny byly prokatĀ• málo, jak jsme nakonec zjistili. Ale zpĀ•t k tĀ•m zajímavým místĀ•m. Zcela urĀ•itĀ• se bĀ•Ā¾te podívat na rozhlednu na Poledníku. Je to jediná zachovaná souĀ•ást pĀ•vodního vojenského objektu postaveného v sedmdesátých letech pro protivzdušnou obranu státu a výzvĀ•dnou Ā•innost - odposlechy rádiového provozu v sousedním NĀ•mecku. Vyšlapejte všech 227 schodĀ• a uvnitĀ™ naleznete i tehdejší odposlechovou místnost s veškerým vybavením. V zimĀ• to tam muselo být hodnĀ• zajímavé, kdyĀ¾ napadlo více snĀ•hu. Brr, ještĀ•, Ā¾e jsme tam byli v létĀ•. A aĀ¾ budete z Poledníku sjíĀ•dĀ•t do Práš si ještĀ• malou odboĀ•ku na Prášilské jezero. Je to jedno z nejhezĀ•ích jezer na ŠumavĀ•. Nevím, jestli kromĀ• hejna kaĀ•en v nĀ•m Ā¾ije i prášilská lochneska, ale my jsme mĀ•li to štĀ•stí, Ā¾e jsme narazili na prášilského draka... ZasuĀ•a to tvoĀ™ení vypadalo jako pes, za mokra jako Ā•ert kĀ™íĀ¾ený s vydrou a pĀ™ jeho divokých vodních kouskĀ• jsme se poĀ™ádnĀ• nasmáli. ĀEert se potápĀ•l pod vodu, skákal, plaval, jeĀ•il chlupy, lovil po hladině kameny a nosil je na bĀ™eh, kde je lovil a odhazoval a zase lovil. No kdyĀ¾ uĀ¾ se nám nepodaĀ™ilo vidĀ•t na TurnerovĀ• chatĀ• Vydríska, tak tento Ā•ertík nám to dokonale vynahradil. No a kdyĀ¾ uĀ¾ budete v Prášilech a má odvahu vyštrchat se do poĀ™ádného kopce, vydejte se k jezeru Laka. Jestli taky nemáte rádi, kdyĀ¾ se musíte vracet stejnou cestou, zajásejte. VyjeĀ•te z Prášil jedním smĀ•rem podél Prášilského potoka, po asfaltce se dostanete nahoru k bývalé obci HĀ•rka. Zde, dle mého dojmu na konci svĀ•ta, bývala proslulá slavná sklárna na výrobu zrcadlového a tabulového skla. Dnes uĀ¾ tam najdeme jen základy kaple a rodinnou hrobku HafenbradiĀ• a AbelĀ•. Mimo jiné tam odpĀ•ívá i otec Karla Klostermanna. Tak ještĀ• kousek a dojedeme k jezeru Laka, nejvýše poloĀ¾enému šumavskému ledovcovému jezeru. Od jezera Laka se vydáme na druhou stranu na Horní Ā½dánidla, kde se v pĀ™ípadĀ• náhlé bouĀ™e mĀ•Ā¾ete schovat pod zastĀ™ené posezení a pozorovat protĀ•jš vrch Poledník. Rozhledna na Poledníku je odsud krásnĀ• vidĀ•t, zejména kdyĀ¾ je osvětlená sluncem. Jestli vás vítr za Kvildu, urĀ•itĀ• si udĀ•lejte vyjíĀ•Ā•ku na BĀ™ezník. VyraĀ¾te z Kvildy pĀ™es BuĀ•inu k prameni Vltavy, umĀ•le upravené n které je z nĀ•kolika pramenĀ• svádĀ•na voda a oficiálnĀ• právĀ• zde zaĀ•íná téct Vltava. Potom pokračĀ•jte dále na ĀEernou horu, kde na vás sice neĀ•eká známý pivovar, ale spíšpĀ•kná vyhlídka. Z Ā•ásti bohuĀ¾el na ubohá suchá torza pĀ•vodního smrkového lesa. Bolestivý pohled, Ā•lovĀ•k by breĀ•el. PĀ•vodnĀ• krásné vzrostlé smrky Ā•ní k nebi jako holá párátka. Z ĀEerné hory nás Ā•eká parádní dlouhý sjezd dolĀ• a pak následně stoupání po asfaltce aĀ¾ na vrchol BĀ™ezník.

Zde kromě parádní kulajdy mají i ohořelé motýly. Úchvatný pohled se rozvine z Březnicku směrem dolů do údolí, kterým v dálce vévodí barovský vrch Luzný (Lusen). Jeho špičatý ostrý vrch se vám vtiskne do paměti. Stejně jako párátkové lesy. A až se vám nebude chtít zdolávat vrcholy, udělejte si odpočinkový výlet z Kvildy na druhou stranu, na Svinná a Borová Lada. U Svinných Lad určitě nevynechejte prohlídku Chalupské slati, po dřevěném chodníku příměs borovicemi, co zatím jen pomalu opřít zářná zejména zakrslými břízkami a borovicemi, dojdete až k jezírku s plovoucími mechovými ostrůvky. Nakrmte párek kačen, hnízdících na jednom z nich a pokračujte pak dál, po silnici směrem na Borová Lada. Projďte obcí po Sumbavské magistrále a určitě si nenechte ujít pohled na zajímavou modroedou kapličku za dědinou. A pokud by vaše cestovatelská touha stále ještě hořela jasným plamenem, pokračujte na Knížecí plán, a až dál, k prameni Vltavy, a příměs Hrabčicí huše se vraťte zpět na Kvildu. Máte také rádi rozhledny a jiné vyhlídky, na Sumbavě jich najdete spoustu. Jeden den věnujte Klostermannově rozhledně na Javorníku. Cesta k ní je nenáročná, vede kolem přkné kaple svatého Antonína Paduánského, je vidět už z dola z parkoviště, takže nejde zbloudit. Potom pokračujete kousek lesem až k asfaltce, po které vystoupáte přímo k rozhledně. Rozhledna byla postavena v roce 1938, ale jak se čas, okolní stromy rozhlednu zcela příměs tak skupina nadšenec a příměs Karla Klostermanna založil nadání fond a v roce 2002 započala příměs stavba rozhledny, která byla následujícího roku slavnostně otevřena v celé své výšce 39 metrů. Mimochodem, cestou dolů nás na kraji obce zaujala zvláštní dopravní značka. Zákaz lyžování a sáňkování. No, sešně up to byl přkný a zejména se v minulosti našli nadšenci, kteří svou zimní jízdu dolů zakončili v některém z aut na protější parkovišti... Takže pozor, ěrtovská prkynka na rameno a hurá dolů. Co ale když to podklou sjezdeme ten kopec po zadníce? O tom tam nic psáno nebylo. Hmmm. No a jestli toho ještě nemáte dost, nechce se vám zrovna ten den na kola, ale autem, vydejte se do Boubínské pralesa. Pokud máte správný košárek a zdatného tatínka - nosiče, zvládnete projít boubínský okruh i s koškem. Pravda, na Lovecké stezce vám v plynulém příměs zabrání košky, několik padlých stromů příměs cestu a nakonec chodník tak úzký, že se prostě nevejdete špičkou. V tu chvíli nastoupí dítě do nosítka k mamince a tatínek se chopí složeného košku a tento úsek prostě opovoz na zádech. Až se mu v ten okamžik nechce ani fotografovat, není divu. Ale po vystoupení touto stezkou se zase dostanete na asfaltovou cestu a jedete si a kocháte se. Pravda, šekala jsem většinou prales. Ale i tak to bylo zajímavé. Nejzajímavější byl ovšem závěrečný sjezd z té pohodlné asfaltky zpět dolů k jezírku. Zpočátku bříčná lesní cestička, ale potom to zase začalo. Padlé kmeny, velké kameny, kaluže a jiné vylomeniny. Ovšem zatímco dcerka spala jako dudek, tatínek si to odfuněl a já fotila. A zároveň jsem doufala, že to košárek vydrží. Vydrže Já málem ne, když jsem viděla, kudy jede a jakým způsobem... Samozřejmě, že nesmíme zapomenout na okruh Filipova huše - Horská Kvilda - Žalov - Ranklov - Jezerní slaň - Kvilda. Na Filipově huti se bude líbit zejména našim dětem. Těsně u cesty je ohrada plná oveček a koz. Horská Kvilda je malebná obec nahoře na kopci (ostatně co na Sumbavě není na kopci nebo do kopce?) a dřevěné chaloupky příměs sobí silně romantickým dojmem. Jezerní slati je také vyhlídková věž a přkná na ní fouká. A co dál? Dál už vám za ty dva týdny dovolené nějak nezbyde nic, než se sbalit, v mapě si zakroužkovat další místa, kam jste se chtěli podívat a nestihli to. To aby byl dřvod se sem vrátit. Je tady toho ještě tolik dalších. ěrné a ěrtovo jezero. Plešné jezero. A co rozhledna Libín? Ba ne, tam jsme taky byli. A v Prachaticích taky. V parku za hospicem jsme obdivovali rozkvetlý keč obléhaný desítkami motýly. Bylo to jako v pohádce. Jako roztomilá tečka za dvěma týdny strávenými v ráji a hupky dupky zase domů. Tak kampak pojedeme příměs rok? Zatím je na to čas, ale až se bude blížit ta správná doba, vytáhnou a vyrazíme. Jaké to bude? Necháme se příměs kvapit.

Vodoměrka